

68de Møde.

Torsdag den 19. September Kl. 1.

Formanden: Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Indenrigsministeren, at han samme Dag i Landstinget har fremsat:

Forslag til Lov om Forlængelse af midlertidig Lov Nr. 18 af 23. Januar 1917 om Forbud mod Nedrivning af Bygninger m. v.

Ved Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreasen) er modtaget et Andragende fra Centralorganisationen af danske Handels- og Kontormedhjælper-Foreninger om Forhøjelse af det Dyrtilstillæg, der hidtil er ydet Kontormedhjælperne paa Retsbetjent- og Amtskontorerne samt Amtstuerne.

Andragendet vil blive tilstillet Udvalget angaaende Forslag til Lov om Dyrtilstillæg for Aaret 1919 m. m.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Fællesudvalg angaaende Valg af Statsrevisorer i Henhold til Grundlovens § 49.

Der valgtes: *Ivar Berendsen, Alfred Christensen, Johs. Fog-Petersen, Niels Petersen, Sigvald Olsen, L. D. Rasmussen, N. C. Christensen, Mortensen, N. Neergaard, Jensen-Sønderup, Thomas Larsen, Sigurd Berg, Slesager, Johan Knudsen og Abrahamsen.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Første Behandling af Forslag til Lov om Befolkningens Forsyning med Kartofler.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 485).

Formanden: Denne Sag kan kun med Tingets Samtykke behandles i Dag, men hvis ingen gør Indsigelse derimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.

Sagen sattes under Forhandling.

Pinstrup: Det foreliggende Lovforslag om Befolkningens Forsyning med Kartofler er jo egentlig et Ændringsforslag til Kornloven, der her fremtræder som et selvstændigt Lovforslag. Ved Kornlovsforslagets første Behandling i Marts kaldte jeg § 11. den bedste i hele Lovforslaget, hvortil Indenrigsministeren meget elskværdig bemærkede, at det var da godt, der var noget, der kunde tilfredsstille mig. Det var da ogsaa den eneste Paragraf, jeg var tilfreds med Grundtanken i. Selve Grundlaget for Kornloven var jeg, som bekendt, ikke glad ved; men at Staten fandt det rigtigt at raade over et vist Kvantum Kartofler til Befolkningens Forsyning og til Eksport som et Mittel i Vareudvekslingens Tjeneste, kunde jeg afgjort billige, og at det skete ved et reelt Kontraktforhold, fandt jeg særdeles fornuftigt for begge Parter. Men medens Grundtanken i Paragraffen saaledes var god, forekom det mig, at der var en Bitanke derved — jeg gaar nemlig ud fra, at det var en Bitanke —, den nemlig, at det skulde være Husmandskartofler. Den højtærede Minister foreslog at sætte Grænsen for dem, der havde Lov til at levere saadanne Kartofler, ved 20 000 Kr.s Jordværdi. Den højtærede Minister troede, at 100 000 Jordbrugere med under 20 000 Kr.s Jordværdi skulde tegne sig for Levering af 60 Tdr. Kartofler hver; saaledes vilde der blive de 6 Mill. Tønder, som man ønskede at have Raadighed over. Ministeren holdt stærkt paa det Skel, der var sat i Lovforslaget; de, der havde en højere Jordværdi, maatte ikke være Kontraktavlere til Staten. Man maa her huske, at dette Lovforslag kom frem lige før Valget, det havde maaske sin Del i, at det skulde være Husmandskartofler. Jeg udtalte den Gang, at jeg var ganske overbevist om, at der langt fra vilde blive tegnet 6 Mill. Tønder. Men skønt den Grænse, jeg her har nævnt, blev slettet under Behandlingen af Kornlovsforslaget her i Tinget, var det dog under Forhandlingerne og ogsaa siden blevet saa stærkt betonet, at det var Meningen, at det skulde være Kartofler, leverede fra det mindre Landbrug, at de noget større Kartoffeldyrkere holdt sig tilbage fra at deltage i Tegningen, og Følgen deraf blev, at Tegningen blev en ret stor Skuffelse. Der blev ikke tegnet 6 Mill. Tønder, men kun 1,2 Mill. Tønder. Det blev ikke 100 000 Landmænd, der tegnede sig, men kun 31 964, og gennemsnitlig har de kun tegnet sig